

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Violy Takáčovej v právnej veci navrhovateľky **M** proti odporkyni **S**, o invalidnom dôchodku, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 2. februára 2007, č.k. 5Sd/169/2006-13, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 2. februára 2007, č.k. 5Sd/169/2006-13, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie odporkyne č. 525 501 4080 zo 6. apríla 2006, ktorým odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok, vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie a navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku sa nestotožnil so záverom odporkyne, že navrhovateľka nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 461/2003 Z.z.“) pretože nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, pričom jej miera poklesu schopnosti bola stanovená len v rozsahu 30%. Podľa názoru krajského súdu zistený skutkový stav bol pre rozhodnutie veci nepostačujúci, pričom vytkol odporkyni, že dôsledne nepostupovala podľa § 195 ods. 1 a 3 cit. zákona a riadila sa len posudkami posudkových lekárov, ktoré sú stručné, všeobecné a neumožnili súdu bez akýchkoľvek pochyb overiť správnosť záverov v nich uvedených. Krajský súd tiež zdôraznil, že posudkoví lekári, ktorí sa neriadili ani ust. § 71 ods. 4 písm. b/ zák.č. 461/2003 Z.z., sa tiež náležite

nevysporiadali so závermi lekárskeho nálezu z 5. septembra 2005, v zmysle ktorého navrhovateľka trpí ťažkou organickou poruchou.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala v zákonnej lehote odvolanie odporkyňa. Odôvodnila ho v podstate tým, že rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho skutkového zistenia a z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odporkyňa zdôraznila, že jej rozhodnutie zo 6. apríla 2006, ktorým bola zamietnutá žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok, bolo vydané na základe správneho a úplného zistenia zdravotného stavu navrhovateľky. V rámci odvolania podrobne opísala postup pri zisťovaní jej zdravotného stavu, ktorý bol podľa predložených posudkov zistený komplexne a u navrhovateľky stanovená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť s hodnotou 30% bola určená správne. Keďže pri dokumentovaných ochoreniach schopnosť navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť je znížená len o 1/3 oproti zdravému jedincovi, neboli tak splnené kritériá uznania invalidity podľa § 71 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z. Z uvedených dôvodov odporkyňa navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil a jej rozhodnutie zo 6. apríla 2006 ako vecne správne potvrdil.

Navrhovateľka vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadala odvolací súd o spravodlivé posúdenie jej zdravotného stavu, pričom tvrdenia odporkyne považovala za neopodstatnené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu odporkyne nemožno priznať úspech.

Z podkladov administratívneho spisu vyplýva, že navrhovateľka si 6. marca 2006 uplatnila u odporkyne nárok na invalidný dôchodok.

Nárok na invalidný dôchodok je podľa § 70 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z. podmienený (okrem iného) invaliditou poistenca, teda tým, že poistenec pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (§ 71 ods. 1 zákona), pričom miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je uvedená v prílohe č. 4 (§ 71 ods. 5 zákona).

Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. Jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nesčítavajú (§ 71 ods. 6, 7 zákona).

Pre posúdenie nároku na invalidný dôchodok je teda podstatnou otázkou vplyv dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu na schopnosť výkonu zárobkovej činnosti.

Posudkoví lekári, ktorí vyhotovovali posudky tak pred vydaním preskúmaného rozhodnutia odporkyňou, ako aj po podaní opravného prostriedku,

na základe odborných nálezov zhodne za rozhodujúce zdravotné postihnutie u navrhovateľky označili duševné choroby a poruchy správania - **ľahká až stredne ťažká forma** - s tým, že u navrhovateľky bola miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť podľa prílohy č. 4 zák. č. 461/2003 Z.z. stanovená vo výške 30% (kapitola V., položka 1a). Zo všeobecného posudkového hľadiska k uvedenej kapitole V. v prílohe č. 4 vyplýva, že pri stanovení poklesu schopnosti zárobkovej činnosti je potrebné prihliadnuť na vývoj osobnosti v afektívnej, emocionálnej oblasti, na schopnosti adaptácie, na vplyvy prostredia, možnosti pracovného a sociálneho zaradenia.

V posudzovanej veci bolo zistené, že posudkoví lekári podľa uvedeného hľadiska dôsledne nepostupovali. Odvolací súd, zhodne s krajským súdom, poukazuje na skutočnosť, že v súdnom spise sa nachádza lekárska správa so psychiatrickým nálezom navrhovateľky z 5. septembra 2005 so záverom, že u navrhovateľky sa jedná o organickú poruchu **ťažkú**. Z uvedenej správy tiež vyplýva, že zo psychiatrického hľadiska je prognóza infaustná, pracovný potenciál absentuje, pacientka nie je schopná žiadnej systematickej zárobkovej činnosti.

Za stavu, že odporkyňa sa s uvedenou skutočnosťou nezaoberala, resp. nevykonala žiadne dokazovanie za účelom odstránenia uvedených rozporov, treba konštatovať, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu. Odvolací súd sa preto v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou krajského súdu uvedenou v napadnutom rozsudku, ktorý podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

V ďalšom konaní je odporkyňa viazaná právnym názorom odvolacieho súdu (§ 250r O.s.p.) a jej úlohou bude presne a úplne zistiť skutočný stav veci (§ 195 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z.). Pre posúdenie nároku na invalidný dôchodok, v zmysle uvedeného, si odporkyňa zadováži nový posudok o zdravotnom stave navrhovateľky a poklese jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť podľa § 71 ods. 3 až 9 cit. zákona a následne vo veci opätovne rozhodne.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom odvolací súd nepriznal, pretože úspešná navrhovateľka si v odvolacom konaní náhradu trov neuplatnila a odporkyňa nemala v ňom úspech (§ 224 ods. 1, § 250k ods. 1, § 250l ods. 2 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 31. januára 2008

Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

